

Turismul

Turismul se constituie ca o ramură a economiei naționale integrată în sectorul serviciilor, locul individual în analiza socio-economică a regiunii București – Ilfov se datorează în primul rând faptului că în ultima perioadă, turismul a devenit și un vehicul important de promovare a imaginii unei zone sau a regiunii. Mai trebui adăugat la aceasta că turismul este unul din cele mai dinamice sectoare de activitate.

Oferta turistică a regiunii București-Ilfov în contextul național este unică prin faptul că se îmbină atracții caracteristice unei metropole, a șasea ca mărime la nivel european, cu atracții specifice unei arii marcate de un puternic caracter rural, situată în plină de câmpie, dar oferind totuși un peisaj natural relativ variat, cu numeroase văi, ape curgătoare permanente, lacuri naturale sau artificiale.

Patrimoniul natural protejat

Pe teritoriul județului Ilfov se află un număr de patru rezervații naturale declarate prin Legea Nr. 5 din 6 martie 2000 care cuprind arii protejate de interes național, acestea sunt redată în tabelul de mai jos.

Tabelul 1. Arii protejate din regiunea București-Ilfov

Denumirea ariei protejate	Localizare	Categorie IUCN	Tip	Suprafață (ha)
Grădiștea - Căldărușani - Dridu ^[2]	Periș, Ciolpani	IV	avifaunistic	6.642,30
Lacul Căldărușani	Grădiștea	IV	mixt	22,40
Lacul Snagov	Snagov	IV	mixt	100
Pădurea Snagov	Snagov	IV	geobotanic și forestier	10
Situl Natura 2000 Scroviștea	Scroviștea	IV	mixt	3.373

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului - <http://apmif.anpm.ro>

Situl Natura 2000 Grădiștea – Căldărușani – Dridu are o suprafață de 6 642.3 ha. Din această suprafață - 78.3% este situată pe teritoriul județului Ilfov în Regiunea 8 București –Ilfov iar restul de 21.7% în județul Ialomița, Regiunea 3 Sud - Muntenia.

Localitățile care au rază teritorială în Situl Natura 2000 sunt: Gruiu – 40%; Nuci – 23%, Grădiștea – 20%, Moara Vlăsiei 12% (Ilfov), Fierbinți - Târg – 17% si Dridu – 8% (Ialomița).

Potrivit Natura 2000 Situl Natura 2000 Grădiștea – Căldărușani – Dridu a fost protejat în special pentru că găzduiește efective importante ale unor specii de păsări sălbatice protejate. Înainte să devină Sit Natura 2000 (arie de protecție specială), situl a fost declarat Arie de Importanță Avifaunistică (Important Birds Area), conform criteriilor elaborate de către BirdLife International.

Conform datelor au fost identificate aproximativ 70 de specii de păsări, între care 23 de specii din Anexa I a Directivei 79/409 EEC privind conservarea păsărilor sălbatice, respectiv: barza albă (*Ciconia ciconia*), stârcul roșu (*Ardea purpurea*), stârcul galben (*Ardeola ralloides*), stârcul de noapte (*Nycticorax nycticorax*), chira de baltă (*Sterna hirundo*), eretele de stuf (*Circus*

aeruginosus), cormoranul pitic (*Phalacrocorax pygmaeus*), egretă mare și mică (*Egretta alba* și *E. garzetta*), rața roșie (*Aythya nyroca*).

Între acestea, 60 de specii sunt migratoare și au statut de protecție în baza Convenției de la Bonn referitoare la speciile migratoare.

Conform prevederilor OUG privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice aria naturală Pădurea Snagov, face parte din categoria parcurilor naționale (rezervație naturală științifică), ce au drept scop protecția și conservarea unor eșantioane cuprinzând elemente naturale cu valoare deosebită. Amenajată sub formă de parc, cu numeroase alei asfaltate sau acoperite cu pietriș ce se strecoară pe sub arbori umbroși, această pădure are o suprafață de 1470 hectare. Datorită plantărilor relativ recente, multe dintre categoriile de arbori sunt formate din două sau mai multe generații, ceea ce mărește valoarea estetică a pădurii. Sunt numeroase exemplarele de stejari, frasini și tei monumentali, care ating diametre de 80-100 cm și înălțimi de peste 30 de metri. Printre arborii masivi se dezvoltă tufișuri de alun, cătină, lemn câinesc și soc, iar primăvara înfloresc ghiociei, brândușele și brebeneii, mărgăritarul și crinul de pădure.

Lacul Snagov este cel mai important lac de agrement din jurul capitalei, fiind cel mai pitoresc dintre atracțiile turistice din zonă, a cărui frumusețe este întregită de pădurile înconjurătoare. Lacul Snagov face parte din rezervația naturală complexă Snagov, cuprinzând o serie de specii rare de faună precum *Dreysena polymorpha* (un lamelibranhiat) și floră - săgeata apei (*Sagittaria latifolia*), nufărul indian (*Nelumbo nucifera*) - introdus pe cale artificială, nufărul alb (*Nymphaea alba*). Luciul de apă este ideal pentru practicarea canotajului. Ihtiofauna cuprinde exemplare de somn, crap, plătică, biban.

Lacul Snagov este un liman fluviatil, cel mai important de pe cursul inferior al Ialomiței, situat la o distanță de 25-30 km de București și are o suprafață de 5,75 km², iar adâncimea maximă este de 9 m (cel mai adânc lac din Câmpia Română). Colectarea apei în lac se face din pânza de ape subterane și doar în mică măsură din apele de ploaie și zăpadă. De aceea nivelul apei din lacul Snagov este constant, cu excepția primăverii și, adesea, a toamnei. Forma lacului este alungită și foarte sinuoasă, cu multe golfuri, în partea din aval aflându-se o insulă pe care se găsește Mănăstirea Snagov. Pe malurile lacului, în afară de stuf și papură crește și nufărul indian (aclimatizat la Snagov), nufăr albi și galbeni. Fauna piscicolă, care atrage numeroși pescari amatori, se remarcă prin existența mai multor specii de pești: plătică, crap, biban, somn, știucă, roșioară și două specii de guvizi.

Situl Natura 2000 Scroviștea se suprapune peste aria naturală protejată Scroviștea și are suprafața în județul Ilfov astfel: Ciolpani (27%), Periș (29%), cu o întindere de aproximativ 3400 ha. Situl a fost desemnat în baza Directivei Habitate, pentru habitate naturale și pentru specii de faună sălbatică protejate, altele decât păsările sălbatice.

Pădurile din zona Scroviștea (păduri mixte de câmpie cu stejar, tei alb, carpen) sunt o parte din rămășițele Codrilor Vlăsiei, care au acoperit cândva Câmpia Română. Zona este bine conservată, situl Scroviștea reprezentând un mozaic complex de habitate naturale: lacuri eutrofe naturale; lacuri distrofice și iazuri; păduri subatlantice și medioeuropene de stejar; păduri aluviale cu arin și frasin, etc.

În afara acestor arii protejate, în județul Ilfov mai există 2 stejari - monumente ale naturii (situați pe teritoriul Mănăstirii Cernica). În București sunt mult mai mulți arbori seculari înregistrați la Academia Română ca monumente ale naturii.

Patrimoniul construit protejat

Ministerul Culturii și Cultelor prin intermediul Institutului Național al Monumentelor Istorice a inventariat numai la nivelul Municipiului București un număr de peste 2.600 de monumente istorice.

Din totalul de patru monumente românești aflate pe Lista Patrimoniului European două se află pe teritoriul Municipiului București și anume: Atheneul Român și palatul Cantacuzino.

Atheneul Român a fost imaginat ca "un palat al științei și artelor " unde publicul cel mai larg avea acces într-o ambianță fastuoasă la binefacerile culturii-expoziții, concerte și conferințe, bibliotecă, pinacotecă și chiar mai târziu proiecții de filme.

În 1886, la recomandarea lui Charles Garnier (autorul Operei din Paris) a fost ales arhitectul francez Albert Galleron, pentru a proiecta construcția Ateneului care a fost inaugurat la 14 februarie 1888. Devine *simbol al capitalei* Regatului Român.

Edificiu reprezentativ pentru capitala țării este așezat pe una din cele mai vechi și mai reprezentative artere, Calea Victoriei, vis-a-vis de Palatul Regal.

Monument clasat în grupa valorică A, grupa de interes național și universal. Stare de conservare foarte bună (restaurare-consolidare finalizată în 2004)

Edificiul adăpostește periodic, renumitul Festival și Concursul Internațional George Enescu.

Aici își are sediul Filarmonica "G. Enescu" și tot aici au concertat unii dintre cei mai de seamă dirijori și soliști interpreți ai veacului XX: Erich Kleiber, Sergiu Celibidache, Ionel Perlea, Herbert von Karajan, Dinu Lipatti, Arthur Rubinstein, Pablo Casals, Yehudi Menuhin. În prezent edificiul găzduiește în permanență, concursuri, concerte, expoziții și evenimente muzicale.

Atheneul Român este obiectivul turistic și cultural menționat în toate publicațiile de prezentare a capitalei.

Palatul Cantacuzino, amplasat pe ultimul tronson al Căii Victoriei, una din cele mai lungi și mai importante străzi centrale bucureștene, a fost creat după modelul reședințelor nobiliare pariziene (hotel de ville) clădiri așezate în mijlocul lotului de teren, în jurul căreia s-au amenajat grădini. Palatul s-a construit în vecinătatea altor reședințe ale protipendadei bucureștene, dispuse de-a lungul Căii Victoriei, aproape de Palatul Regal. Ansamblul are două accese, unul principal din Calea Victoriei și un acces secundar din strada gen. Gh. Manu, fostă It. Lemnea nr.16. Incinta are ca punct de interes major corpul principal al palatului, amplasat în centrul parcelei, precum și un corp secundar, folosit tot de proprietarii palatului, un fel de mic pavilion de oaspeți, amplasat în spatele palatului(V), două ateneanse, poziționate relativ simetric ca așezare, fata de intrarea secundară în incinta (S) și parcul. Suprafața parcelei este mare, pentru zona centrală bucureșteană, de 6638mp, conf. planului cadastral actual.

Palatul Cantacuzino este monument istoric de valoare națională și universală, conform Listei Monumentelor Istorice 2004, cod B-II-m-A-19869.

Județul Ilfov, cea de a doua unitate teritorial administrativă din componența regiunii, se remarcă și ea prin prezența unor clădiri de patrimoniu cu valoare deosebită, dintre care enumerăm doar câteva: Mănăstirea Snagov, Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia, Mănăstirea Balamuci.

Mănăstirea Snagov, Cunoscută și sub denumirea de Mănăstirea Vlad Țepeș este situată pe o mică insulă din partea de Nord-Vest a lacului Snagov. Vechi centru de spiritualitate și cultura ortodoxă, Pe locul acesta la 1521 se înalță biserica actuală zidită de Neagoe Basarab. Biserica a suferit mari prefaceri în timpul domniei lui Mircea Ciobanu. Pentru apărare împotriva intemperiilor, pridvorul a fost transformat în pronaos, prin zidirea spațiilor dintre coloane, la jumătatea sec. XVI. Biserica a fost pictată în timpul domniei lui Petru Șchiopul în 1563 de Dobromir cel Tânăr. Aceasta pictura este păstrată doar în pronaos. În naos și altar, actuala pictura este făcută, în 1815, de Gheorghe Zugravul.

Biserica a fost folosită ca necropolă domnească, astfel se mai păstrează pietrele de mormânt ale unor dregători decapitați pentru trădare sau călugăriți cu forța pentru același motiv ca: Dragomir Postelnicul, Stoica Logofătul, Pârnu Vornicul, Ioan Călugărul, Serafim Mitropolitul. În naos, în fața ușilor împărătești, se afla lespedeza funerară a voievodului Vlad Țepeș, ucis în 1476 în pădurea din preajma Băltenilor. Tot aici, și-a găsit sfârșitul, în decembrie 1662, și bătrânul postelnic Constantin Cantacuzino.

Timp de câteva secole pe insulă a funcționat în paralel cu mănăstirea și o închisoare politică, până în anul 1856 când este transformată în școală de reeducare pentru tineret. Aici au fost închiși 54 de pașoptiști care mai târziu vor fi înecați în lac, mormântul lor aflându-se în partea de vest a insulei.

Mănăstirea s-a afirmat ca un centru panortodox prin sprijinul domnului Matei Basarab, care a instalat o tipografie în 1643. Apogeul cultural a fost atins în timpul lui Constantin Brâncoveanu, când stareț al mănăstirii este Antim Ivireanul (1694-1705), devenit mai târziu mitropolit al Țării Românești. El a tipărit cărți bisericești în limbile română, greacă, arabă, slavonă și gruzină care au dus faima meșterilor de la Snagov în Grecia, Asia Mică și Egipt.

Biserica afectată de pe urma cutremurelor din 1977 și 1986 a fost consolidată în anii 1998 – 2000.

Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia. La 28 ianuarie 1681, Constantin Brâncoveanu a cumpărat o primă parte de moșie la Mogoșoaia, completată după trei luni prin noi suprafețe de teren. Atras de frumusețea locurilor, viitorul domn a construit aici mai întâi o biserică, ce va servi drept paraclis viitoarei curți. A fost terminată la 20 septembrie 1688.

Casele cumpărate odată cu moșia se vor dovedi curând nemulțumitoare. Brâncoveanu a hotărât să-și ridice o reședință demnă de rangul său. Nu se știe precis dată la care au început lucrările. Știm doar pe aceea când s-a terminat construcția - 20 septembrie 1702 - care este precizată în pisania prinsă deasupra ușii de intrare în pridvor, pe latura de răsărit. Așezat pe malul lacului, într-o curte dreptunghiulară împrejmuită de ziduri puternice, palatul se înalță pe trei niveluri: subsol (pivnița), parter și etaj. Pivnița se remarcă prin dimensiuni (16,05x14,10 m) și masivitate. Un pilon central împarte spațiul în patru încăperi acoperite fiecare cu câte o cupolă pe pandantivi. Parterul cuprindea opt încăperi destinate slujitorilor domnului, iar etajul era rezervat în întregime familiei domnești.

La etaj, pe fațada dinspre lac, se afla cel mai rafinat element de arhitectură al palatului, splendidă „loggie”. Azi ne apare încadrată de două foișoare - adăugate în timpul renovării din

perioada 1860-1880, remarcându-se prin coloanele lor cu bogate capiteli sculptate în piatră. Foișorul de pe latura de răsărit a palatului este sprijinit pe opt coloane, de asemenea de piatră, având o balustradă bogat decorată. Bolta foișorului fusese acoperită cu pictură murală cu motive geometrice și vegetale, din care se mai păstrează câteva fragmente.

Dintre toate reședințele lui Constantin Brâncoveanu, palatul de la Mogoșoaia este nu numai cea mai reprezentativă, dar și cea mai bine păstrată. Palatul a ajuns până la noi fără prea mari modificări, în structura sa putând fi admirate elementele de bază ale stilului brâncovenesc.

A fost restaurat în mai multe etape după 1945, când a fost declarat monument istoric, cele mai importante intervenții fiind făcute în 1980 și după anul 2000.

Potențial

Evaluarea potențialului turistic a făcut obiectul unei serii de reglementări guvernamentale cum ar fi HG nr. 852/2008 pentru aprobarea normelor și criteriilor de atestare a stațiunilor turistice și subiect al diferitelor metodologii printre care enumerăm Metodologia privind evaluarea potențialului turistic în unitățile administrativ-teritoriale de bază elaborată sub patronajul MIE.

Tabelul 2. Lista comunelor cu punctajul acordat în funcție de potențialul turistic, Județul Ilfov

Comună	Punctaj	Comună	Punctaj
1 Decembrie	2	Domnești	4
Afumați	1	Dragomirești-Vale	2
Balotești	2	Găneasa	2
Berceni	1	Glina	1
Bragadiru	2	Grădiștea	3
Brănești	2	Gruiu	4
Cernica	4	Jilava	1
Chiajna	2	Măgurele	3
Chitila	2	Moara Vlăsiei	3
Ciolpani	3	Mogoșoaia	7
Ciorogârla	2	Nuci	3
Clinceni	2	Pantelimon	3
Copaceni	2	Periș	4
Corbeanca	2	Petrăchioaia	1
Cornetu	2	Ștefăneștii de Jos	2

Comună	Punctaj	Comună	Punctaj
Dărăști-Ilfov	2	Tunari	2
Dascălu	1	Vidra	6
Dobroești	3		

Sursa: Metodologia privind evaluarea potențialului turistic în unitățile administrativ-teritoriale de bază elaborată sub patronajul MIE

În cadrul programului național de dezvoltare rurală măsura 313 – „Încurajarea activităților turistice” a fost stabilit pe comune un punctaj aferent potențialului turistic cu valori între 1 și 10, 1 valoarea minimă și 10 valoarea maximă. Potențialul turistic a fost analizat uniform fără ca să fie particularizat în funcție de localizarea geografică, astfel pentru o amplasare la câmpie în componența indicelui global se introducea valoarea 1 iar pentru o amplasare la munte sau la mare se acordau 4 puncte. În mod similar au fost luați în calcul factori terapeutici, deși tratamentele balneoclimaterice au cunoscut o profundă descreștere ca interes terapeutic în urma progreselor înregistrate de medicina din ultima jumătate de secol. Au fost luați în calcul și factori antropici cu diferite ponderi.

Din punct de vedere al potențialului turistic comunele din județul Ilfov (formă de relief câmpie) au înregistrat un scor între 1 și 7 puncte după cum am prezentat în tabelul de mai sus.

Între comunele din județul Ilfov în ceea ce privește potențialul turistic două localități ies în evidență, respectiv Mogoșoaia cu un scor de 7 puncte și Vidra cu un scor de 6 puncte.

Prezența localității Mogoșoaia pe prima poziție se justifică în primul rând patrimoniului cultural reprezentat de Palatul Brâncovenesc, care reprezintă atât o atracție în sine cât și un punct de organizare a diferite simpozioane și manifestări cu caracter cultural artistic.

Localitatea Vidra, așezată pe râul Sabar, ocupă poziția a doua în plan județean din punct de vedere al potențialului turistic – 6 puncte – în primul rând datorită cadrului natural, dar nu numai. În comuna Vidra s-au descoperit vestigiile unei așezări neolitice (6.000-1.800 î.Hr.), pe care arheologii au încadrat-o în cultura Gumelnița. Cea mai importantă descoperire este un vas ceramic în formă de statueta feminină, numită „Zeița din Vidra”, simbolizând cultul fecundității. Un alt obiect din perioada neolitică, de data aceasta aparținând culturii Boian, este un suport de vas din lut (ambele obiecte sunt expuse la Muzeul de Istorie și Artă al Municipiului București).

Din totalul comunelor pentru care s-a calculat potențialul turistic un număr de 4 localități au înregistrat un scor de 4 puncte, o serie de 7 localități au fost încadrate la un potențial turistic corespunzător la 3 puncte, cele mai multe comune, respectiv 16 întrunesc un scor de 2 puncte în ceea ce privește potențialul turistic; la capătul cel mai de jos al scalei potențialului turistic, corespunzător 1 punct, se plasează un număr de 6 comune.

În ceea ce privește comunele dezvoltate din punct de vedere turistic, aferentă măsurii 313 – „Încurajarea activităților turistice” întocmită în conformitate cu Anexa nr.5 „Lista localităților atestate ca stațiuni turistice de interes național, respectiv local” la H.G.nr.852/2008 pentru aprobarea normelor și criteriilor de atestare a stațiilor turistice se poate constata că județul Ilfov se înregistrează cu 1 poziție în această listă națională de 30 de localități și anume comuna Snagov. Plasarea localității Snagov pe această listă se datorează în primul rând peisajului natural, precum și al biodiversității lacul Snagov se situează pe lista ariilor protejate din județul Ilfov de tip mixt.

Forme de turism

Turismul de afaceri și motive profesionale. Ca metropolă Municipiul București se detașează în plan național din punct de vedere al activităților legate de participarea la reuniuni, congrese, conferințe simpozioane etc. precum și prin serviciile aferente desfășurării acestora. Dezvoltarea cantitativa și calitativa a capacității pentru turismul de afaceri este susținută de infrastructura existentă, de poziția geografică, precum și de posibilitatea ofertei turistice foarte diversificate determinată de potențialul regiunii. Pentru Turismul de afaceri există o infrastructură la nivel European în cadrul căreia se disting Palatul Parlamentului, hoteluri precum Intercontinental, Pullman, Howard Johnson, Hilton, etc.

Turismul cultural. Municipiul București concentrează un număr impresionant de muzee de interes național, de case memoriale și monumente reprezentative în plan național, fapt care generează un flux de turiști fie organizați în baza unui proces educațional, fie în baza alegerilor personale.

Vizite la rude și prieteni. Municipiul București în calitate de capitală economică a țării are un grad mare de atractivitate, fapt care conduce la alegerea acesteia ca reședință pentru un segment semnificativ de populație din alte localități, cum ar fi absolvenții ai instituțiilor de învățământ superior, angajați ai instituțiilor centrale, angajați ai firmelor private. Acest aflor de rezidenți noi creează premisele unui flux turistic important de vizite la rude și prieteni.

Turismul de loisir, recreere și odihnă. Prin structurile de primire turistice și de agrement se realizează o armătură turistică favorabilă dezvoltării turismului de odihnă și recreere. Bucureștiul este caracterizat și prin diferitele zone de recreere și agrement cum ar fi parcurile și grădinile: Grădina Cișmigiu, Grădina Botanică, Parcul Herăstrău, Parcul Carol I, Stadionul Național „Lia Manoliu”, Parcul Ioanid și Parcul Tineretului. În ultimii ani s-au ridicat în regiune noi facilități de petrecere a timpului liber de tipul parcurilor de distracții și parcurilor acvatice, de natură să sporească atractivitatea turistică a regiunii.

Turismul de tranzit. Această formă de turism este favorizată de dotarea regiunii cu o infrastructură modernă de autostrăzi, drumuri naționale și căi aeriene (Aeroportul Internațional București-Otopeni, aeroportul Băneasa, aeroportul cu profil sportiv și utilitar Clinceni). Pentru

realizarea de conexiuni naționale și internaționale adesea se impune ca punct de tranzit nodul de comunicații aflat în regiune, fapt ce generează și o cerere pentru servicii turistice de tip cazare și restaurant.

După cum se poate observa din rezultatele anchetei asupra formelor de turism pentru municipiul București turismul de afaceri și motive profesionale are în mod incontestabil rolul cel mai important deținând o cotă de 75,2% în totalul formelor de turism.

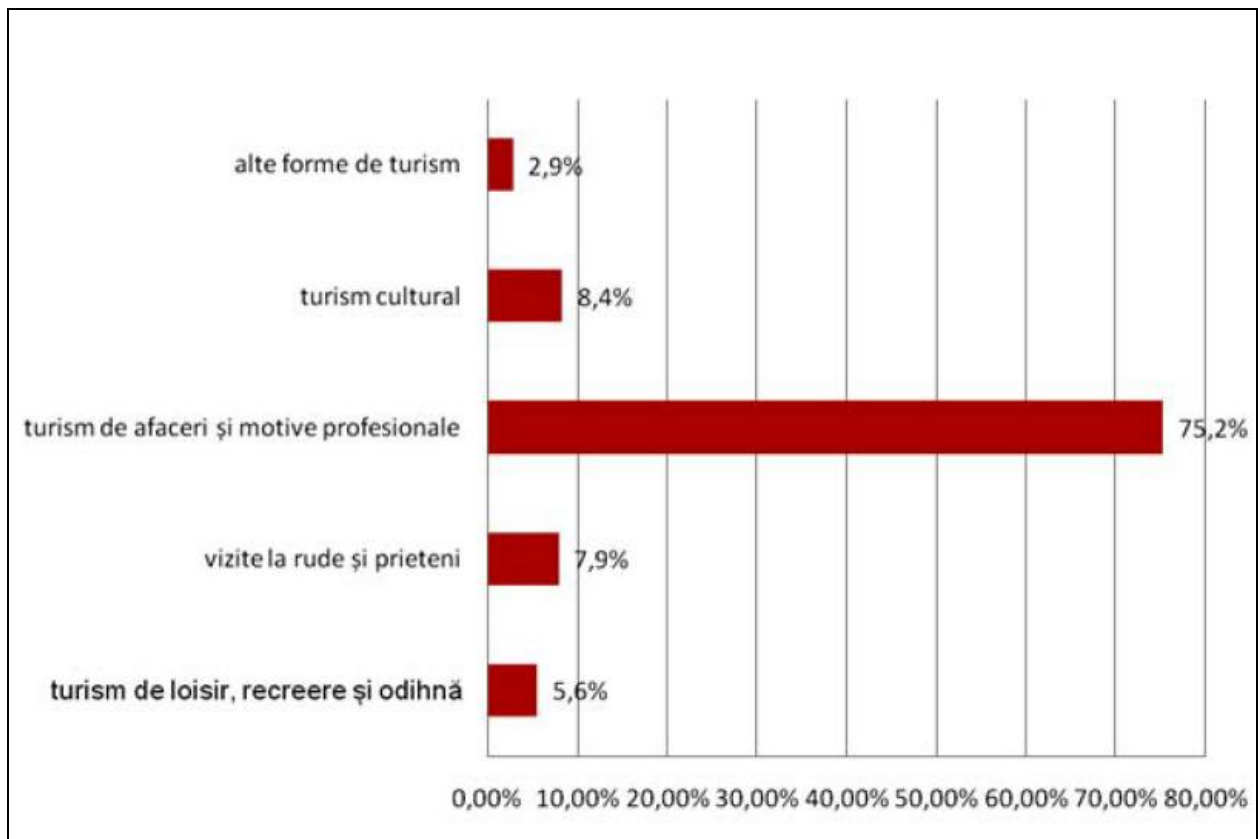
Pe locul doi, totuși la o mare distanță de primul loc, se situează turismul cultural, fapt care confirmă încă o dată importanța municipiului București din punct de vedere al patrimoniului cultural.

Segmentul de turism generat de vizitele la prieteni și rude este foarte apropiat de cel deținut de turismul cultural, respectiv 7,8% față de 8,4%. Putem să presupunem în mod întemeiat că o parte semnificativă dintre cei care practică această formă de turism însoțesc vizitele la rude și prieteni de vizitarea unor obiective culturale de interes major.

Turismul de loisir, recreere și odihnă ocupă cea de-a patra poziție în repartitia turismului după formă cu o pondere în total de 5,6%. Cu tot declinul înregistrat în urma crizei economice potențialul acestei forme de turism este în creștere, ultimii ani consemnând finalizarea unor investiții importante în zona parcurilor de distracții. Se poate presupune ca acest segment al turismului, în special cel loisir, va cunoaște o creștere importantă în perioada următoare.

Figura 1. Repartiția formelor de turism pentru municipiul București, anchetă octombrie 2010 – ianuarie 2011

Sursa: Aurelia-Felicia Stăncioiu, Nicolae Teodorescu, Ion Pârgaru, Anca-Daniela Vlădoi, Codruța Băltescu Zestrea turistică – dimensiune importantă în evaluarea/modelarea imaginii unui oraș. Studiu de caz: București. Economie teoretică și aplicată. Volumul XVIII (2011), No. 4(557), pp. 142-154

Structuri de primire turistică, capacități, circulația turistică, capacitatea de cazare, grad de ocupare, număr de înoptări

Capacitatea de cazare turistică instalată a cunoscut în perioada 2005-2009 o evoluție ușor crescătoare la nivelul întregii țări, astfel în anul 2005 existau la nivel național 282.661 de locuri de cazare, care au sporit constant în timp, ajungând în anul 2009 la un număr total de 303.486 locuri de cazare.

Evoluția capacității de cazare în profil regional a fost în general una ușor crescătoare. O turnură oarecum diferită se poate observa în cazul regiunii Sud Muntenia care a înregistrat în anul 2006 o scădere a numărului de locuri de cazare de la 22.292 în anul 2005 la 20.827 locuri de cazare în anul 2006. În continuare această regiune a cunoscut un trend ascendent dar nici la sfârșitul

perioadei analizate, anul 2009, capacitatea de cazare nu a reușit să atingă valoarea din anul 2005.

Regiunea București – Ilfov a cunoscut în perioada 2005-2009 o evoluție de excepție, care nu se mai regăsește în cazul nici unei alte regiuni. Astfel dacă la începutul perioadei 2005-2009 numărul de locuri de cazare se situa la 11.225 de locuri, la sfârșitul perioadei numărul de locuri de cazare a crescut la 20.423 locuri, ceea ce reprezintă o creștere de 82%. Creșterea este cu atât mai semnificativă cu cât următoarea regiune din punct de vedere al creșterii capacității de cazare, regiunea Nord-Est, a înregistrat un spor de numai 13%.

Evoluțiile economice pozitive înregistrate de regiune până la declanșarea crizei economice au impulsionat Turismul de afaceri și motive profesionale, fapt ce a condus la o sporire corespunzătoare a capacității de cazare. Ajustarea la condițiile generate de criza economică suferă de o inevitabilă întârziere, dată și de faptul că o parte a procesului investițional a demarat înainte de declanșarea crizei.

Tabelul 3. Capacitatea de cazare turistică instalată (locuri), evoluție 2005-2009

Regiunea	Anul 2005	Anul 2006	Anul 2007	Anul 2008	Anul 2009
România	100	102%	100%	104%	107%
Nord-Vest	100	103%	103%	102%	107%
Centru	100	104%	100%	111%	108%
Nord-Est	100	101%	98%	101%	113%
Sud-Est	100	101%	100%	100%	101%
Sud-Muntenia	100	93%	93%	96%	97%
București - Ilfov	100	113%	122%	169%	182%
Sud-Vest Oltenia	100	101%	104%	102%	111%
Vest	100	101%	96%	100%	108%

Sursa: date calculate, Anuarul statistic al României diverși ani

Capacitatea de cazare turistică în funcțiune a cunoscut în perioada 2005-2009 o evoluție ușor crescătoare la nivelul întregii țări, astfel în anul 2005 la nivel național era funcțională o capacitate de 54.978,8 mii locuri-zile de cazare, la nivelul anului 2009 aceasta a sporit la un total de 61.104,4 mii locuri-zile.

Evoluția capacității de cazare în funcțiune în profil regional a fost una general crescătoare în perioada 2005-2009. Fapt remarcabil în ceea ce privește regiunea Sud Muntenia care deși a înregistrat o scădere a capacității de cazare instalate a prezentat în perioada analizată o creștere constantă a capacității de cazare în funcțiune, de la 6.439 mii locuri zile în anul 2005 la 6.614,2 mii locuri zile în anul 2009.

Regiunea București – Ilfov a înregistrat și în privința capacității de cazare instalate o evoluție de excepție în perioada 2005-2009, care nu se mai regăsește în cazul nici unei alte regiuni. Astfel

dacă la începutul perioadei 2005-2009 capacitatea de cazare instalată se situa la 3.885,1 mii locuri zile, la sfârșitul perioadei acestea au crescut la 7.203,1 mii locuri zile, ceea ce reprezintă o creștere de 85%. Creșterea este cu atât mai semnificativă cu cât următoarea regiune din punct de vedere al creșterii capacității de cazare, regiunea Nord-Est, a înregistrat un spor de numai 17%.

Potrivit datelor arătate mai sus se poate concluziona că în regiunea București Ilfov în perioada 2005-2009 capacitatea de cazare atât cea instalată cât și cea în funcțiune a cunoscut o creștere remarcabilă în profil național.

Tabelul 4. Capacitatea de cazare turistică în funcțiune (locuri-zile), evoluție 2005-2009

Regiunea	Anul 2005	Anul 2006	Anul 2007	Anul 2008	Anul 2009
<i>România</i>	100	103%	104%	108%	111%
Nord-Vest	100	104%	105%	109%	107%
Centru	100	106%	111%	111%	114%
Nord-Est	100	105%	106%	108%	117%
Sud-Est	100	97%	93%	92%	94%
Sud-Muntenia	100	99%	99%	100%	103%
București – Ilfov	100	112%	123%	165%	185%
Sud-Vest Oltenia	100	107%	104%	106%	107%
Vest	100	104%	107%	107%	110%

Sursa: date calculate, Anuarul statistic al României diverși ani

Tabelul 5. Evoluția număr sosiri turiști 2005-2009, 2005=100%

Regiunea	Anul 2005	Anul 2006	Anul 2007	Anul 2008	Anul 2009
<i>România</i>	100	107%	120%	123%	105,8%
Nord-Vest	100	106%	121%	124%	99,9%
Centru	100	109%	125%	121%	100,5%
Nord-Est	100	109%	115%	117%	105,6%
Sud-est	100	98%	111%	118%	104,4%
Sud-Muntenia	100	109%	127%	131%	103,1%
București – Ilfov	100	108%	120%	125%	119,1%
Sud-vest Oltenia	100	111%	121%	128%	109,5%

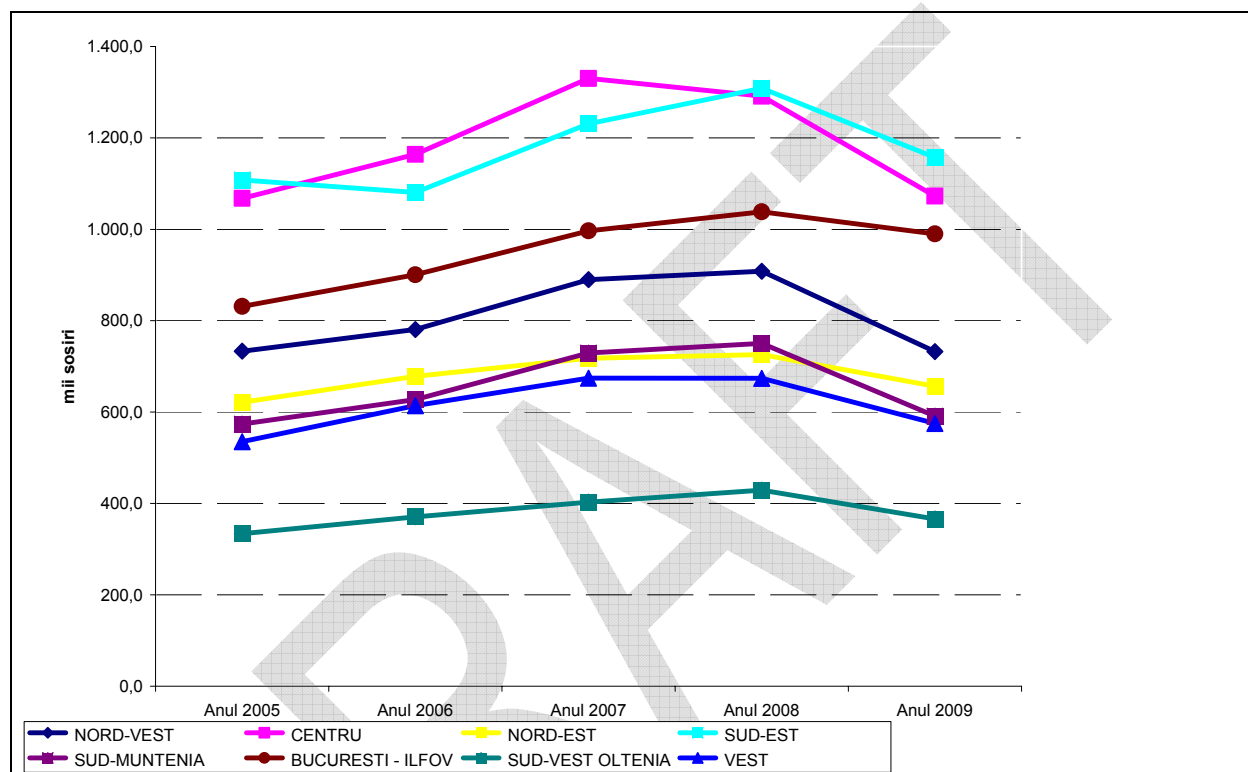
Vest	100	115%	126%	126%	107,5%
------	-----	------	------	------	--------

Sursa: date calculate, Anuarul statistic al României diverși ani

Regiunea București – Ilfov se distinge prin performanțe naționale superioare și la capitolul număr de sosiri turiști înregistrând cel mai mare număr de sosiri turistice în profil teritorial, respectiv 119% în anul 2009 față de anul 2005.

Numărul de sosiri turiști a cunoscut pe ansamblul regiunilor o creștere în perioada 2005-2009, cu excepția regiunii Nord Vest, care la sfârșitul perioadei înregistrează o valoare inferioară anului de referință 2005, respectiv 732,5 mii sosiri 2009 față de 732,5 mii sosiri 2005.

Figura 2. Evoluția numărului de sosiri turiști – mii, 2005-2009

Sursa: date calculate, Anuarul statistic al României diverși ani

Analizată în detaliu, evoluția numărului de sosiri turiști cu tot trendul crescător consemnat la nivelul regiunii București-Ilfov în perioada analizată, 2005-2009, ne arată efectele crizei economice. Astfel în anul 2009 numărul de sosiri a scăzut cu peste 48.000 de turiști față de anul 2008, ajungând la un nivel inferior și anului 2007.

Efectele crizei economice se fac remarcate și mai puternic în ceea ce privește numărul de înnoptări, care scade în anul 2009 cu peste 377.000 sub valoarea atinsă în anul precedent, coborând sub pragul atins în anul 2007 de 2.024,5 mii înnoptări. Totuși putem consemna faptul că celelalte regiuni înregistrează căderi mult mai drastice, unele coborând chiar sub pragul de înnoptări atins la în primul an de referință, respectiv 2005.

Tabelul 6. Număr înnoptări – mii, 2005-2009

Regiunea	Anul 2005	Anul 2006	Anul 2007	Anul 2008	Anul 2009
România	18.373,0	18.991,7	20.593,4	20.726,0	17.325,4
Nord-Vest	2.290,2	2.362,9	2.549,5	2.536,9	2.098,6
Centru	2.782,1	2.930,4	3.177,4	3.152,1	2.665,3
Nord-Est	1.435,8	1.599,1	1.691,9	1.676,8	1.509,6

Sud-Est	5.139,2	4.853,7	5.294,2	5.317,6	4.423,7
Sud-Muntenia	1.807,2	1.940,5	2.175,5	2.115,9	1.674,3
Bucuresti - Ilfov	1.481,3	1.658,0	2.024,5	2.212,9	1.835,8
Sud-vest Oltenia	1.601,9	1.640,9	1.673,5	1.730,2	1.441,6
Vest	1.835,3	2.006,2	2.006,9	1.983,6	1.676,5

Sursa: date calculate, Anuarul statistic al României diverși ani

În regiunea București-Ilfov, în perioada 2005-2009, cumulul de factori descriși mai sus, creșterea capacității de cazare în funcțiune, pe de o parte, și, pe de altă parte, reducerea activităților de afaceri a determinat începând cu anul 2008 o evoluție descendentă a indicelui net de utilizare a capacității în funcțiune. Se poate observa din tabelul de mai jos că după ce indicele de utilizare a înregistrat un maxim de 42,4% în anul 2007, în anii următori a scăzut constant la 34,6% în anul 2008 și la 25,5% în anul 2009. Această evoluție ne arată în primul rând că în ceea ce privește capacitatea de cazare în funcțiune aceasta a crescut peste cerința pieței chiar în condiții de activitate economică intensă (a se vedea în acest sens valoarea aferentă anului 2008).

Tabelul 7. Indici de utilizare neta a capacității în funcțiune - %, în perioada 2005-2009

Regiunea	Anul 2005	Anul 2006	Anul 2007	Anul 2008	Anul 2009
România	33,4	33,6	36	35	28,4
Nord-vest	32,2	32,1	34,1	32,7	27,7
Centru	29,5	29,5	30,3	30	24,8
Nord-Est	27,2	28,9	30,3	29,3	24,5
Sud-Est	37,8	36,8	41,8	42,5	34,7
Sud-Muntenia	28,1	30,5	34	32,8	25,3
București - Ilfov	38,1	38	42,4	34,6	25,5
Sud-vest Oltenia	40,6	38,8	40,7	41,2	34,1
Vest	34,7	36,3	35,6	35,1	28,9

Sursa: date calculate, Anuarul statistic al României diverși ani

Din analiza derulată până acum se poate constata că turismul în regiunea București-Ilfov este preponderent unul de afaceri, iar capacitatea de cazare a crescut peste cererea de pe această piață. În anii ce urmează se profilează în primul rând o ajustare în ceea ce privește capacitatea de cazare pentru turismul de afaceri. La nivelul autorităților cu rol în dezvoltare și turism se conturează oportunitatea de a sprijini în primul dezvoltarea turismului cultural prin care să fie pus în valoare cel mai important patrimoniu național, cu care este dotată regiunea.